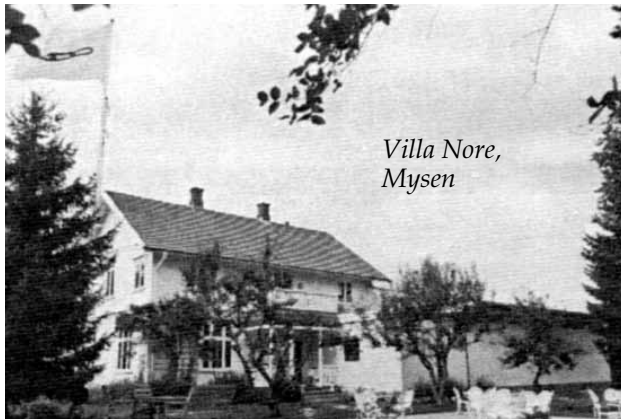
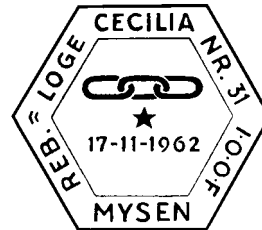

NORE-NYTT

Villa Nore,
Mysen

Nummer 1 – 2007
21. mai
Utgivelse nr. 34
Årgang 17

MELDINGSBLAD FOR LOGENE TILSLUTTET I.O.O.F I INDRE ØSTFOLD

Med dette diktet
ønsker vi alle lesere
av Nore-Nytt en
riktig god sommer!

Fjellbekken

Kvi er du så glad,
kvi syng du så vakkert
her oppe i fjellheimen din?
Du hoppar og sprett
mellom stein og stuv,
og dansar når regnet set inn.
Du kastar di glede
til han og til henne
som tek seg ein liten rast.
Du fyller vårt beger
med doggfriske dråpar,
og svalar vår panne
med kâte kast.

Haldis Reigstad

Veteran-
juveler

Side 5-6

Nytt Villa
Nore

Side 8

Rekruttering og frafall til logene våre

Vi har for tiden en levende diskusjon gående hvor det både er satt fokus på rekruttering til logene av nye, og helst flere yngre medlemmer, men samtidig også hvordan vi skal holde på de medlemmer vi har. Og ikke minst; hvorfor er det bare ca. halvparten av medlemmene som møter noenlunde regelmessig til logemøtene?

All respekt for alle medlemmer som er kommet til skjels år og alder, som det heter, men det kan ikke stikkes under en stol at det er relativt vanskelig å få tak i nye og yngre medlemmer med den høye gjennomsnittsalderen vi nå har. Selv har jeg ved en anledning hatt med meg en potensiell yngre kandidat til et informasjonsmøte. Jeg tror at bakgrunnen for at han ikke tok skrittet fullt ut og søkte medlemskap, var hans observasjon av det nesten totale fraværet av medlemmer under 40- 50 år. Dette er etter min oppfatning et svært alvorlig problem som jeg antar logens øverste ledelse hele tiden har fokus på.

Dernest vet vi at svært mange yngre mennesker i dagens arbeidsmarked har krevende og lange arbeidsdager. Jeg tror flere ville ha valgt å komme på møtene i logen hvis de ikke hele tiden opplevde å ha det kravet rettet mot seg, at en personlig må påta seg oppgaver og verv som skal besettes. Det er krevende å gå rett fra jobb til en logekveld der det skal memoreres lange og til dels krevende tekster i gradspillene. Dette tror jeg skremmer mange vekk fra møtene. Hva om vi kunne legge opp til at noen utvalgte og motiverte brødre påtok seg disse oppgavene over en lengre periode, slik at det ble tid og rom for at andre medlemmer heller kunne nyte stillheten og roen som finnes i logen, og mer være tilskuere? Det er kanskje ikke alle som ønsker å inneha høye embeder i logen. Mange av oss har hatt krevende verv i offentlig og privat sammenheng i årevis og har heller behov for å møte i logen med et åpent sinn, der opplevelsen av fellesskap ikke nødvendigvis behøver å bety at en er rede til å motta ett eller flere av de mange verv som skal besettes. På den annen side kan logen heller ikke eksistere hvis alle sier nei, men jeg har den tiltro til vår loge at det alltid vil være et antall logebrødre som kan og vil påta seg verv. Etter min oppfatning må dette være noe en virkelig ønsker, ikke noe en mer eller mindre påtvinges av lojalitetsplikt overfor den loge en er medlem av.

Hvis ikke vi klarer å øke rekrutteringen av medlemmer i de noe yngre årsklassene, tror jeg vi på sikt har pådratt oss et alvorlig rekrutteringsproblem som kan sette hele ordensarbeidet i fare.

Bjørn R. Opjordsmoen

Det nye Villa Nore opptar oss alle. Spennende å se hva resultatet blir. Mange er flinke til å stille på dugnad. Vi trenger flinke medlemmer både til dugnad og til økonomisk støtte. Det ligger vedlagt en giro i dette nummer av Nore-Nytt. Benytt den!

Utgis av logene:
Nr. 31 Cecilia
Nr. 62 Håkon Håkonsson

Nr. 1 – 2007
Årgang 17
21. mai 2007
Utgivelse nr. 34

Redaksjonskomité:
Rigmor Løes
Hilde Dahl
Bjørg Skjenneberg
Erling Hagen
Roar Hanson

Grafisk produksjon:
Svein Hellerud
Østfold Trykkeri AS

Innlegg i Nore-Nytt

Vennligst kontakt en i redaksjonskomiteen for levering av innlegg. Manuskript skrevet på maskin, men også håndskrevet manus mottas. For de som benytter PC ønskes både print og diskett med innlegget, evt. oversendt pr. e-post: rigmor@byggesaker.info
evt.: svein@ostfold-trykkeri.no

Innhold:

Leder	2
Minneord	3
Nr. 31 - Sekretærens spalte	4
Nr. 62 - Sekretærens spalte	4
25 års Veteraner i Nr. 62	5
25 års Veteran i Cecilia	6
Besøk i Loge nr. 18 Varna	7
Takk til privatnemnda	7
Ny storrepresentant i Cecilia	8
Før og etter «Nore»	8
Oppussing kjøkken «Nore»	9
Nytt Villa Nore	9
Hilsen fra privatnemnda i Cecilia	10
United Nations Pilgrimage for Youth 2007	11
Den Norske Storloges humanitære virksomhet	12
Midler til MS-prosjekt	13
Odd Fellowtokt i Østersjøen	14
«Møt så ofte du kan»	15
Blomster om våren	16

Magnar Olav Bøthun til minne

Magnar Olav Bøthun døde 19.12.1006 og ble bisatt i Haslum krematorium 27. desember. Han var født 3. mai 1921 og vokste opp i Mysen bl.a. sammen med Rolf Ullnæss og gjennom alle år var han som en del av Ullnæssfamilien. Magnar Bøthun bosatte seg etter hvert i Bærum, men hadde alltid god kontakt med Mysenområdet hvor han hadde sin leilighet i Dalveien nesten til det siste. Da hans barndomsvenn Rolf Ullnæss fikk ham med i Odd Fellow i 1977, var det derfor naturlig for ham å bli med i loge nr. 62 Håkon Håkonsson selv om han bodde i Bærum.

Magnar Bøthun ble tatt opp i Ordenen 31. mars 1977 og han ble tatt opp i Leiren 4. september 1984. I logen hadde han etter hvert embedene YV., Fører, OM H.Ass. og Skattmester. Han fikk Veteranjuvelen for 25 års medlemskap 4. april 2002. Allerede da var han merket av sykdom, men han fikk oppleve ett Odd Fellow-arrangement til, nemlig en tur med Seniorgruppa 14. august samme år til Slottet, Kistefoss-museet og Hadeland Glassverk. En trofast logebror og god venn er gått bort.

Magne Skadsheim

Til minne om Leif

Bror Leif Vold Andresen gikk bort og skiftet adresse den 13. februar i år.

45 års trofast medlemskap i vår Orden er brakt til ende. De færreste av oss opplever en så lang fartstid. Allikevel, selv om Leif nå er borte, så lever hans minne blant oss. Vi husker, alle vi brødre, hans faste plass i logesalen, til høyre for Eks OM. Man kan trygt si at Leif var og er en vesentlig del av den grundvold som Loge nr. 62 Håkon Håkonsson er bygget på.

Vi har jo som kjent en leveregel i Odd Fellow som vi etter beste evne skal forsøke å leve opp til: -Vær mot andre slik du vil at andre skal være mot deg og dine-. For Leif var dette ikke bare et munnehell. For sin omsorg for familie, sine venner og sine medmennesker, og med sitt store engasjement for humanitært arbeid så vel i Røde Kors, i Lions Club og i Odd Fellow, sto Leif som en solid frontstøtte for denne leveregel.

Leifs vennskap og nestekjærlighet var usvikelig. Derfor kjenner vi sorgen så sår og tung for det vi har mistet, en kjær logebror, en kjær venn, en elsket familiefar og for Maja, sin ektemann.

Men vi som er tilbake vil forsøke å komme sorgen i møte. For å bli styrket av den livsballast som sorgen gir. For kjærlighet og sorg de vandrer i hope. Og den som ikke kan kjenne sorg kan vel vanskelig kjenne kjærlighet.

For sorg er en byrde som er tung, men som vi nødig legger fra oss fordi den dog er god å bære. Den gir likevekt og styrke i vår livsvandring.

Takk, Leif.

*I Vennskap, Kjærlighet og Sannhet
Frank.*

Med Leif har en aktet og aktiv bror gått bort

Født 22.5 1926 – døde 13/2 2007.

Han ble innviet i vår Orden 29. november 1962 og har således vært medlem i 45 år.

Innviet i vår Orden	29.11. 62
Det Gode Vennskaps grad	05.09. 63
Den Edle Kjærlighets grad	09.01. 64
Den Høie Sannhets grad	12.11 .64

Embeder i Loge 62:

Inspektør	01.01.1966 – 31.12.1969
Kasserer	01.01.1970 – 31.12.1971
Skattmester	01.01.1973 – 31.12.1974
Arkivar	01.01.1974 – 31.07.1977
Kasserer	01.08.1977 – 31.07.1979
UM	01.08.1985 – 31.07.1987
OM	01.08.1987 – 31.07.1989
Eks. OM	01.08.1989 – 31.07.1991
Arkivar	01.08.1993 – 31.07.2005

Kallet til Leiren og tildelt

Patriarkgraden	02.09. 1969
DGL Grad	05.01. 1971
DKP Grad	07.03. 1972

Embeder i Leiren

1. Teltvakt	01.01.1974 – 31.07.1977
-------------	-------------------------

25 år Veteranjuvel	17.12. 1987
--------------------	-------------

40 år Veteranjuvel	05.12. 2002
--------------------	-------------

Storlogegraden	01.01. 1990
----------------	-------------

Kolbjørn Falkheid har skrevet "Døden er ikke så skremmende som før. Folk jeg var glad i har gått foran og kvistet løype. De var skogskarer og fjellvante. Jeg finner nok fram."

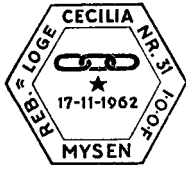
Leif har helt sikkert funnet fram. I våre senere samtaler kunne jeg forstå at han så på avgangen som en befrielse.

Jeg vil gjerne takke ham for mange gode vennskapsår. Turene til hytta i Fjella samt fisketurene til Søre Bjørnsund har gitt varige minner som ikke glemmes.

Leif fikk lov til å dø slik han gjerne ville. Han sovnet stille inn og hadde sin kjære Maja rundt seg.

Han var mangeårig formann i AS Nore og ble begravd tett inntil AS Nores eiendom. Noen bedre gravplass kunne han ikke få.

Fred over ditt minne, Leif. *Nils O.*

Rebekkaløge nr. 31, Cecilia

(I. O. O. F.)

SEKRETÆRENS SPALTE

Jubilanter 2. del 2007:

Astrid Margrethe Lindegaard	5. juli	70 år
Nanna Maria Grinde Andresen	14. aug.	60 år
Björg Johanne Skjenneberg	8. sept.	60 år
Unni Gangnæs	11. sept.	70 år
Kari Bodil Skadsheim	18. okt.	75 år
Wenche Torhild Tangen	4. nov.	60 år
Tove Berit Ekman	28. nov.	60 år

Vi gratulerer!

Veteranjuveler:

50-års Veteranjuvel tildeles:

Guro Lie, innviet i vår Orden 01.10.1957

40-års Veteranjuvel tildeles:

Liv Berit Johansen, innviet i vår Loge 09.10.1967

Tildeling vil skje mandag 12. november 2007.

Nye søstre:

12. februar 2007 ble Runa Rådalen og Jorun Kvakstad innviet i Loge nr. 31 CECILIA.

Runa Rådalen, Slituveien 134, 1859 Slitu.

Født 15.12.1952 i Sørumsand.

Runa ble innviet i Odd Fellow Ordenen den 12.2.2007.

Hun er gift med Vidar og de har 2 barn og 3 barnebarn. Runa ble utlært frisør i 1973 og startet Korsegården Frisørsalong i 1989.

Hennes fritidsinteresser er å gå turer i fjellet der de har sitt familiested.

Fadder for Runa Rådalen er Synøve Heggen.

Runa ser frem til mange gode år som medlem i Loge CECILIA.

Jorun Kvakstad er født 20. april 1948 i Tønsberg. Familien hennes kom flyttende til Ørje i 1963. Hun giftet seg i 1971 med Aksel Kvakstad, og de bor på gården Berger i Båstad. De har to barn og to barnebarn. Hun jobber i Trøgstad Sparebank. Fadder for Jorun Kvakstad er Björg Skjenneberg.

B.S.

Nye søstre, foran fra v.: Jorun Kvakstad og Runa Rådalen. Bak respektive faddere: Björg Skjenneberg og Synøve Heggen.

ODD FELLOW-LOGE NR. 62

HÅKON HÅKONSSON

SEKRETÆRENS SPALTE

Jubilanter høsten 2007:

16. juli	Tor Glasø	50 år
24. juli	Vidar Valaker	50 år
2. august	Johannes Våler	80 år
29. august	John-Reidar Trollerud	70 år
3. oktober	Jan Ivar Thon	70 år
18. oktober	Erik Tallaksrud	80 år
20. oktober	Viggo Bernhard Andresen	60 år

5. november	Tore Johansen	50 år
6. desember	Tore Christian Diskerud	70 år

Veteranjuveler høsten 2007:

20. september	Jan Grefslie og Vidar Kjørheim	25 år
18. oktober	Magne Holsen	25 år

Vi gratulerer!

OPPDRA DE FORELDRELØSE

25-års Veteranjuveler tildelt i Loge Håkon Håkonsson

Bror **Hans Richard Huuse** ble på logemøte den 22. februar 2007 tildelt 25-års Veteranjuvel. Storrepresentant Evald Forvik ledet sermoneien og foretok den høytidelige tildeling.

Bror Hans Richard Huuse ble opptatt i vår Orden 18. februar 1982 og fikk samtidig Troskapsgraden. Det Gode Vennskaps Grad fikk han 20. januar 1983. Den Edle Kjærlighets Grad fikk han 22. februar 1984 og Den Høye Sannhets Grad fikk han 29. november 1984.

Han var UMs Venstre Assistent 01. august 1987 til 31. juli 1989.

Kallet til Leiren og tildelt Patriark-graden 04. desember 1990.

*Vi gratulerer.
E.H.*

Per Sannum fikk sin Veteranjuvel på vårt logemøte 22. februar -07 ved en høytidelig seremoni. Per er født i Trøgstad 2. juni 1927 og blir således 80 år til sommeren. Det er nesten ikke til å tro!

Han har vært bonde nesten hele sitt liv, men har også vært innom forsikringsbransjen en stund. Mest kjent er Per for samfunnsmessige interesser. Her må nevnes spesielt:

Idrett- som kombinert skiløper, prøvehopper 1947 i Holmenkollen og fotballspiller med over 800 offisielle kamper. Han har vært formann så vel i Trøgstad I.L. som i Østfold Idrettskrets og er æresmedlem i Trøgstad I.L. Medlem i Trøgstad Sangkor – bidrar gjerne med sin sang for mange i sin hjembygd. Engasjert i kulturelt arbeid i Trøgstad kommune - var aktiv i Trøgstad Kulturstyre. For dette fikk han Kulturprisen i 2002. I 2001 fikk han Kommunens Frivillighetspris, og i 2002 Fylkets Frivillighetspris. Per ble innviet i vår Orden 18. februar 1982. I vår Loge har vi stor glede av hans sang ved mange anledninger. Han er et ja-menneske, alltid villig til å bidra med noe.

Det hender han sier at helsen ikke er som før. Men du verden, hva har ikke denne hederskar fått

Både bror Per Sannum (t.v.) og bror Hans Richard Huuse fikk sine Veteranjuveler for 25 år i Ordenen.

med seg gjennom sine 80 år!? Vi ønsker deg hjertelig til lykke med din 25 års Veteranjuvel.

*Med hilsen i V. K. og S.
Storrep. Evald Forvik*

Egil Ingar Karlsen ble tatt opp i vår loge den 1. april 1982, og mottok sin 25-års Veteranjuvel den 12. april 2007.

Bortsett fra en periode da det var direkte kollisjon mellom arbeid og logemøter, har Egil Ingar vært av dem som kommer på våre møter, er engasjert og smilende, og på alle måter et medlem som savnes de få gangene han ikke er der.

Egil Ingar har bl. a. hatt embedet som Ceremonimester, og mange vil huske nettopp det. Selv om vi har hatt mange gode i den rollen siden, så blir han stående som et forbilde.

I de senere årene så er det Seniorgruppen som har fått mye av Egil Ingars engasjement og krefter, men også under dugnadene på Nore har han vært svært aktiv. En annen jobb som Egil Ingar har vært ansvarlig for, er å tilrettelegge våre nye nettsider. Disse har blitt veldig bra, og han skal ha all ære for dette.

Vi vil takke for hans innsats for Logen så langt, og vi ønsker lykke til videre både i logearbeidet og tilværelsen generelt!

VI GRATULERER!

J. H. og R. B.

25-års Veteranjuvel tildelt Elsa Marie Våler

14. mai var det nok en gang tillyst Veterantildeling i vår Loge, og vi kan se tilbake på en vakker seremoni i logesalen. Tildelingen ble ledet av våre egne søstre: OM Anne Kirsti Kristiansen og CM Ellen Nuttal. Det ble også et flott ettermøte på Folkehøyskolen med taler og mye sang.

Det var søster Elsa Marie Våler fra Ørje som fikk sin 25-års Veteranjuvel denne vårvelden. Hun ble tatt opp i Loge nr. 31 CECILIA 26.04.1982, og hennes Fadder var Eks OM Gudrun Iversen. I logesalen har hun vært OM H.Ass. , og hun har vært med i logenemder.

Søster Maja Andresen og jeg besøkte henne ute på Ørje. Det ble en hyggelig visitt med mye logeprat. Johannes, mannen til Elsa, har vært logebror i snart 40 år, så dette er et hjem med lange logetradisjoner.

Det er en trofast søster vi omtaler her. "Møt så ofte du kan –" har

Elsa Marie Våler fikk sin fortjente Veteranjuvel 14. mai, på sin fødselsdag.

vært en ledesnor gjennom hennes 25 år. De to siste årene har begge vært plaget med sykdom, og mu-

ligheten til å komme på møtene har ikke vært som tidligere. "Flittig oppmøte betyr så mye for å holde kontakten med Logen levende. Det er også viktig at vi blir igjen på ettermøtene, for det er da vi blir kjent med hverandre! Jeg har blitt kjent med så mange nettopp fordi jeg ikke dro rett hjem etter logemøtet. Nå bruker jeg telefonen og holder kontakt med søstre gjennom den." Elsa og Maja snakker om turer og morsomme logeopplevelser, og latteren sitter løst. "Ja, det er viktig å kunne le", sier vår ferskeste Veteran, "en god latter forlenger livet. Alt blir lettere når en forsøker å se ting positivt."

Så ønsker vi hverandre en god vår og sommer og reiser hjem fra Ørje med søster Elsas varme, gode smil i hjertet.

R.L.

Peter-Ole Frøshaug 80 år

Det var en smilende og glad jubilant som møtte meg i kårstua på Frøshaug Søndre da jeg var der med blomsterhilsen fra logen den 8. mars.

Å ta med blomster følte på en måte bortkastet, for huset bugnet bokstavelig talt av det. Men jubilanten visste likevel å sette pris på symbolikken i en blomsterhilsen og det å bli husket på.

Det store bursdagselskapet hadde gått av stabelen lørdagen i forveien, men alle vi som kom på "stikk-innom" visitt på selve dagen, fikk traktering med bursdagskaker og kaffe av fru Liv, den meget gjestfrie og perfekte vertinne. Peter-Ole har ikke vært helt i form det siste året, men slik jeg traff ham, – med et stort og godslig smil og med humør, så tror

Peter-Ole Frøshaug.

jeg vi får se ham i Logen om ikke lenge.

Det var for meg en fin opplevelse å få besøke Peter-Ole på bursdagen hans.

Da jeg gikk derfra ved 15-tiden, var det tid for "siesta", for det var ventet stort innrykk fra kl. 17 og utover.

Mandagen etterpå var Seniorgruppen ventet på besøk, så kaffekjelen hennes Liv hadde det travelt i ganske mange dager.

Vi ønsker nok en gang Peter-Ole Frøshaug tillykke med dagen og alt godt i årene som kommer!

Johan Hvalshagen
OM

Loge nr.62. Håkon Håkonsson

Besøk i loge nr. 18 Varna

Torsdag 22.mars reiste 19 brødre med OM Johan Hvalshagen i spissen på logebesøk til Varna i Moss. Her ble vi ønsket varmt velkommen, og det ble tid til en kaffekopp og hyggelig prat, før vi ble geleidet inn i deres vakre logesal, som de for øvrig deler med to andre Odd Fellow-loger. OM Arne Røhmesmo ønsket alle velkommen og uttrykte glede over å få besøk fra Håkon Håkonsson, mens vår OM på sin side takket for hyggelig velkomsthilsen.

Vi fikk så overvære opptak av to resipienter, som under ledelse av CM Morten Hedenstrøm og hans assistenter, ble tatt opp i Ordenen. Det er bestandig interessant å overvære gradsarbeid i andre loger og vi var meget godt fornøyd med måten dette ble gjort på sammen med vakker sang og musikk. Vel utført.

Kveldens ettermøte startet med middag, og det ble servert ungarsk gulasj med vin eller annen drikke. Maten smakte fortreffelig og ble servert av stramme karer i uniformsjakker.

Først ute i talerekken var vår

Glade brødre på besøk i Moss. Fra v. Frank Johansen, Nils Olsson, Per Ola Halvorsen, Torfinn Jørgenrud og Odd Burås.

egen OM som igjen takket for at vi fikk komme og inviterte logebrødre i Moss til besøk i vårt nye Ordenshus som er innflytningssklart i oktober. De respektive Faddere ønsket de nye brødrene velkommen og la vekt på at de håpet at de ville møte så ofte de kunne. De igjen takket for tilliten og gledet seg til videre arbeid og opplæring i logen. Praten gikk livlig rundt bordet og vår egen

bror Kjell Næss avsluttet det hele med flott takk for maten tale, denne gangen i verseform.

Tida går fort i godt selskap og etter kaffen var det på tide å vende hjemover etter en som alltid, hyggelig kveld i logesammenheng.

Tekst og foto: Per Ola/Kåre

Takk til Privatnemnda!

I vår loge som i de fleste andre loger er det i Privatnemnda nye medlemmer får sine første oppgaver i logen. Det er en fin måte å bli bedre kjent med andre nye brødre på. Privatnemnda gjør en både viktig og nødvendig jobb for oss andre i logen med å servere på ettermøtene. Etter at vår restauratør sluttet i fjor, ble jobben for Privatnemnda mer omfattende. Nå måtte bord dekkes, mat legges på fat, kaffe kokes og oppvasken tas for å nevne noen av oppgavene. Alt dette har blitt utført på en glimrende måte. Men, det har ikke gjort seg selv. Det er god grunn til å takke Privatnemnda for godt utført arbeid i denne perioden.

Harald Rømuld

Deler av Privatnemnda. Fra v. Tore Huse, Roar Hanson, Knot Ole Stordahl, Per Frøshaug, Terje Ekhaugen og Vidar Valaker.

Følgende fra nemnda er ikke med på bildet: Inge Ole Søtorp, Per Henrik Westby, Øivind Svendsby, Georg Ulvehøj og Einar Sunde.

GJØR MOT ANDRE SOM DU VIL ANDRE SKAL GJØRE MOT DEG

Installasjon av ny Storrepresentant i Loge nr. 31 Cecilia

På logemøtet 23.april overvar vi en høytidelig seremoni i logesalen. Storrepresentanten for 2003-2007 Liv Langås Brynjulvsrud ble avløst av vår nyvalgte Storrepresentant Lena Utsigt Karlsen. Valget gjelder frem til 2011. Den avgående representant fikk stor

takk for nedlagt arbeid i sin periode, og den nyvalgte ble ønsket lykke til i sitt nye embede, det høyeste en søster kan ha i en loge som vår.

R.L.

Til venstre: Vår nye Storrepr. Lena Utsigt Karlsen.

Livet

Begejstring og optimisme
Er de to føtter som får livet til å gå videre.

"Søstertreff" – Loge nr. 31 Cecilia:

05.02.2007 ble det valgt et nytt styre. Leder: Ida Lind, sekretær: Sol Johansen og kasserer: Lillemor Smestad. Det er "Søstertreff" 1. mandag i måneden. På hvert møte er det et tema. Møtestedet blir bekjentgjort i Logen.

Før og etter "Nore"

En ny tidsregning, kanskje. Mye historie og gode minner i det "Nore" som ikke lengre eksisterer. Forsvunnet fra jordens overflate og har vel i beste fall blitt til ved eller bare brennbart avfall. Akk ja.

Men som fugl Fønix's flukt fra asken så reiser seg i disse dager et nytt, praktfullt bygg som skal bli til beste for oss brukere og til fin skue for dem som passerer forbi ute på gaten.

Fugl Fønix er forresten en dårlig sammenligning; den smeltet jo på sin ferd mot solen.

Dette bygget, som i fremtiden skal inneholde våre fremtidige selskapslokaler hvor våre ettermøter skal holdes, og som også skal nyttes som utleielokaler, er som kjent en anonym gave vi har mottatt. En gave man kunne

tro kun ville skje i eventyrene. Det er som manna fra himmelen. For dette står vi tilbake med bare en følelse i våre hjerter; takknemlighet!

Om vel ett halvt års tid vil vårt hus være ferdig, men ikke for innflytting.

En god del arbeid og ytelser vil gjenså.

Vi nevner i fleng: rehabilitering av kjøkken, nye toaletter for personell. Nye møbler i spisesal og salonger, gardiner, gulvtepper, bilder på vegger etc.

Utvendige arbeider i hage, planter, steinlegging av veier og stier. Dette siste har bror Gunnar Johnsen kommet godt i gang med å planlegge.

Men, alt dette vil komme til å koste penger. Mange penger.

Kanskje nærmere 1 million kro-

ner. Noe har vi allerede, men dette er midler som mer eller mindre er øremerket for utsmykning enn til direkte byggeutgifter.

Vi vil derfor oppfordre til aktiv giverglede i begge logene 31 Cecilia og 62 Håkon Håkonsson. Vi har mottatt som kjent mer en 6 millioner kroner til det nye huset vårt, da finner vi det naturlig og riktig at vi søstre og brødre yter det vi kan.

Vi er til sammen ca 200 søstre og brødre så det skulle ikke være noen umulighet å komme opp i et pent beløp.

Det synes vi, ikke minst som en takk til hovedgiveren.

I Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Ida og Frank Lind

Ikke glem å benytte giro nr.: 1020.25.22802
så støtter du husprosjektet vårt.
Mottaker: Nore AS, Postboks 96, 1851 Mysen.

Giro ligger vedlagt dette nummer. Til nå har det kommet inn kr 39.000,-, – og vi ønsker mer!

IKKE UTSETT Å BESØKE EN SYK

Oppussing kjøkken "Nore"

Ja nå er oppussingen i full gang.

Alt av servise, bestikk m.m. har vi flyttet ned i kjelleren for oppbevaring til det nye kjøkkenet er i orden.

Alt av inventar er nå fjernet og lagret ute, da dette er rustfritt stål og tåler å stå ute.

Det er sendt ut dugnadslister, og vi håper at mange har skrevet seg på disse.

Kjøkkenet skal hel renoveres, d.v.s. at tak, vegger og gulv skal pusses opp.

Det skal settes inn nye vinduer, samt at ytterveggen skal etterisoleres.

Det skal lages kjølerom i enden av kjøkkenet, med tanke på store selskaper.

Mattilsynet har besiktiget kjøkkenet og kommet med en del innspill til hvordan standarden må være.

Vi skal bruke alle de gamle benkene i rustfritt stål, da disse er like fine.

Det som skal kjøpes inn av nytt, er 2 ovner. En kombidamp ovn (erstatter stekeovnen) samt en ny komfyr. Vi må også ha noe nytt til å ha servise i.

Når det gjelder servise og glass må vi supplere dette da vi nå trenger noe mer.

Det servise vi har, kan vi få supplert til, så vi slipper å kjøpe alt nytt.

Dette var litt om det som skal foregå på kjøkkenet nå frem til ferien, så vi håper at mange har skrevet seg på dugnadslistene.

Det er Glenn Paulseth som har ansvar for oppussingen, så hvis du har spørsmål så ta kontakt med han.

M. S.

Nytt Villa Nore

Villa Nore er i ferd med å reise seg – og det går så det suser! Bildene spenner over et tidsrom fra 07. mars til 01. mai.

Bygget skal være "tett" ca. 15. mai og det virker som om tidsrammen holder.

Interiørarkitekten har begynt å jobbe med sine ting, det skal bli spennende å se hvordan det blir, men det er nok ingen grunn til å tvile på at det blir bra.

Folk fra Seniorgruppen har hatt dugnad på å beise ytterpanelen før den blir oppsatt, og når den vel er oppe er det bare å trå til igjen med flere strøk. Håper arbeidslysten blir stor utover våren så folk stormer til for å jobbe. Dette gjelder for begge Logene, for her blir det nok å henge fingrene i. "Gamlebygget" skal jo

også vaskes og males, men dette blir vel først når Glenn og hans gjeng har skiftet vinduer og gjort ferdig ytterveggen. Det gjelder å stå på så vi blir ferdig – vi har allerede noen interesserte som vil leie før jul.

Jeg hører forresten at det skrytes av at byggeplassen er så ryddig og fin, dette må vel entreprenøren få ta æren for ...

tm

Velkommen til bords!

Det skal være høytidelig og hyggelig å gå til bords i Logen. Den oppgaven er lagt til Privatnemnda med UM som leder. Alle søstre blir kjent med dette etter hvert. Noen synes det er litt arbeidsomt og kanskje blir de litt skremt av oppgavene. Så hører en: "Å, stakkars deg – to år i den nemnda!"

Det er helt feil med slike utsagn. Våre loger er bygd opp slik, med lærlinger som arbeider seg opp, og med seg selv i fellesskap. Det er en fin måte å bli kjent med andre søstre. Her skal dere få noen inntrykk fra søstre som virkelig har hatt en stor utfordring etter at verten på Villa Nore var ute av bildet.

– Det er mange inntrykk en sitter igjen med, når en ser seg tilbake som medlem i Privatnemnda. Vi begynte jo som bekjent i 2005 på høsten, og alle husker sikkert første gang vi skulle ha ansvar for alt som naturlig falt inn under Privatnemndas gjøremål. Vi var nok usikre og kanskje litt redde for at vi skulle gjøre feil i forhold til oppgavene vi fikk.

Men øvelse gjør som bekjent mester, og nå, pr i dag føler vi vel at vi mestrer situasjonen.

Etter at kjøkkenet ble stengt, er det jo blitt lite vi gjør, bortsett fra økonomiansvarlig og vår sjef, som fortsatt har ansvar og plikter. Det har vært en trivelig tid i Privatnemnda. Vi/jeg har lært mye om samarbeid og fellesskap, hva det vil si å arbeide sammen i en gruppe. Vi har hatt et godt samhold og arbeidsmoralen har vært upåklagelig.

Forholdene vi har arbeidet under har jo av og til vært en utfordring, men alle har tatt utfordringen " på strak arm ".

Vi er blitt en sammensveiset gruppe som setter stor pris på hverandre. Mye moro og friske kommentarer er krydder i tilværelsen. Vi har aldri manglet krydder!

Privatnemnda samlet: Fra v.: Grethe Sørby, Anne Kari Lillestrand, Anne Ingeborg Gaasvik Teig, UM Gunvor Egeberg, Eldbjørg Margareth Frøshaug, Oddrun Korsvik Kure, Margot Aldal og Toril Marie Natrud.

Så går vår periode i Privatnemnda snart over i historien og nye krefter skal inn. Jeg er sikker på at vi aldri glemmer denne tiden i våre logeliv, og at vi vil se tilbake på denne tiden med glede.

Anne-Ingeborg.

– Da vi som er med i Privatnemnda starta vår periode var det en ny epoke for Villa Nore. Det var ingen på kjøkkenet som laget mat, og heller ingen som vasket opp. Dette ble mye organisering for UM.

Noen kom tidlig og startet med kaffekoking. Det skulle settes fram te/suketter, kaffe/tekopper m.m. Etter måltidet på ettermøtet skulle det ryddes og vaskes opp. Det ble noen lange kvelder, men også mye positivt. Vi lærte å kjenne hverandre godt, måtte finne vår måte å gjøre ting på, organisere oss selv. Vi har blitt en sammensveiset gjeng, mye moro har vi hatt. Takk til Gunvor som har organisert alt og hatt ansvaret.

Margot.

– Privatnemnda = Blikjentnemnda.

Her blir det et spesielt samhold. Den eneste ulempen er at vi ikke får "sittet ned" på ettermøtene. Men det har vi gjort nå på Folkehøyskolen, så aldri så galt at det ikke er godt for noe – at vi har så dårlig plass midlertidig hos oss selv. Det eneste negative så lenge det gamle kjøkkenet fungerte, var kulda. Der måtte det jobbes fort for ikke å bli is til knes. Så glett om vi gleder oss til nytt kjøkken!

Grethe.

– Tiden nærmer seg for at vi skal skilles frk. Sorte og jeg. Det er med blandede følelser dette vil skje. I min tid i Privatnemnda har frk. Sorte vært en god og trofast følgesvenn. Det har vært trygt og godt å ha med seg frk. Sorte. Hun har erfaring fra en periode i Privatnemnda tidligere, mulig det er det som gjør at det føles slik.

Frk. Sorte er en taus dame, men lydhør. Det var så fint å ha henne når jeg kom hjem fra et møte hvor ikke alt hadde gått som planlagt. Da lot jeg min frustrasjon gå ut over henne. Vi satt sammen ved kjøkkenbordet og klargjorde dagens "omsetning".

Frk. Sorte bare var der - hun verken sa eller gjorde noe, men var til stede.

Frk. Sorte fikk ikke overvære logemøtene, da ble hun gjemt under stoler, bak sofaer og skap. Til tider fikk hun vel litt hard medfart, men selv dette tålte frk. Sorte.

Hvem er så denne frk. Sorte? Ikke spesielt vakker, sort med brune håndtak og en liten gullfarget lås. Hun ble donert til Privatnemnda av Anne (Floeng) da hun var ferdig med sitt oppdrag i nemnda. Som nevnt ikke vakker, men funksjonell, akkurat passe stor til å romme et lite rosa pengeskryn, 10 brusopptrekkere, 2 lodd bøker, et ark med oversikt over medlemmer og et par kulepennner.

Som allerede nevnt skal vi snart gå hver vår vei, frk. Sorte og jeg. Det blir litt rart ikke å tømme henne på kjøkkenbordet etter møtene og ikke minst se plassen hennes i skapet stå tom. Nå skal frk. Sorte få en ny "partner". Jeg håper denne vil ta godt vare på henne og bli like glad i henne som det jeg har vært. Jeg håper at frk. Sorte vil følge Privatnemnda i mange, mange år. Takk for godt samarbeid. kjære følgesvenn, frk. Sorte.

Eldbjørg.

Selvsagt har det vært litt spesielt å legge til rette både innkjøp av duker, borddekking, catering, smøring av mat osv. i en helt ny situasjon for Privatnemnda. En utfordring har det vært, men lærerikt er det, og det er godt å vite at det går an å takle det meste. Vi i denne Privatnemnda vil takke for alle gode ord fra søstre ved flere anledninger. Det varmer! Lykke til for de nye som overtar utpå høsten og da i nytt hus. Gled dere!

UM Gunvor.

United Nations Pilgrimage for Youth 2007

*Jorunn S. Larsen, Frank Lind og Carina Krosby.
Foto: Smaalenenes Avis.*

Odd Fellow Ordenen i Norge har i mange år deltatt i en aktivitet som kalles UNP – en forkortelse for United Nations Pilgrimage for Youth.

UNP er et samarbeidsprosjekt mellom Den Amerikanske Storloge, the Sovereign Grand Lodge og FN, ideen til dette samarbeid fikk presidentfruen Eleanor Roosevelt i 1949. Som Ordensmedlem og aktiv i FN's kommisjon for menneskerettigheter så hun en sammenheng mellom Odd Fellow Ordenens lære og arbeid for menneskelige verdier og FN's arbeid for vennskap og samarbeid mellom nasjoner.

Det var derfor av stor betydning at vår ungdom, som morgendagens beslutningstakere, ved et studieopphold ved FN's hovedkvarter i New York kunne få viktig informasjon om verdensorganisasjonens formål og internasjonalt arbeid.

Hvert år blir elever mellom 16-17 år fra VK1, ved utvalgte skoler, invitert til å delta i en stilkonkurranse hvor temaet er FN. Premien er en studietur til New

York og FN, betalt av distriktets Rebekka- og Odd Fellow loger og leire.

Foruten USA og Canada har de nordiske land samt Tyskland, Holland og Sveits anledning til på sende deltakere til årets UNP. Siden starten i 1949 har mer enn 45.000 ungdommer fra disse land deltatt i UNP-prosjektet.

For 2007 har Odd Fellow Ordenen i Østfold ved Distrikt nr. 23 Smaalenene valgt elever ved Mysen videregående skole til å delta i årets konkurranse om studieturen til New York og FN.

Prisoverrekkelsen fant sted på Mysen v.s. onsdag 14. mars 2007. Vinner av årets konkurranse ble Carina Krosby fra Ørje som skrev om FN - krigsmakt eller barneomsorg? Hun kan se fram til et spennende opphold i New York og 1 ukes rundtur bl.a. til Washington DC, Baltimore og Niagara Falls. To øvrige deltakere fikk en pengepremie.

*DSS Jorunn S. Larsen og
DSS Frank Lind*

Den Norske Storloges humanitære virksomhet

Ut fra Ordenens etikk og de gamle påbud har Odd Fellow Ordenen i Norge i mange, mange år ytet en betydelig humanitær innsats - både sentralt og lokalt. Dette arbeidet drives i all hovedsak for midler innsamlet blant Ordenens egne medlemmer og dreier seg om millionbeløp hvert år. Gjennom "Landssaker" er det også skaffet tilveie midler til bl.a. bygging av redningsskøytene "Odd Fellow" og "Odd Fellow 2".

Det største "løftet" i Odd Fellow Ordenens historie i Norge var vår Landssak i 2003/2004. De innsamlede midlene denne gang gikk til å bygge en Odd Fellow SOS-Barneby i San Vicente i El Salvador - et fantastisk og vellykket prosjekt!

Odd Fellow Ordenen har tre forskningsfond. Disse er:

ODD FELLOW ORDENENS MEDISINSK VITENSKAPELIGE FORSKNINGSFOND

I 1984 satte Stor Sire Erik Evjen og Rådspresident Aase Vergeman seg store mål. De ønsket med Ordensmedlemmenes hjelp å opprette et medisinsk forskningsfond. Intensjonene var å opparbeide en fondskapital et sted opp mot kr. 3 millioner, bygget opp over årene 1984 og 1985 - eventuelt også 1986 og ut fra dette kunne yte årlige bidrag til medisinsk forskning.

Det ble satt ned en Hovedkomité for å arbeide med dette. De henstilte, gjennom Norsk Odd Fellow Blad, logene til å gi sine bidrag. Oppfinnsomheten var stor. Det kom inn penger fra de enkelte Ordensmedlemmene, det ble laget spesielle arrangementer til inntekt for fondet og loger sendte bidrag fra sine Sosialfond.

Målet for innsamlingen: kr. 3 millioner ble nådd i oktober 1986, men det ble bestemt å sette sluttstrek ved årets slutt.

Da var summen kommet opp i kr. 3.571.710,-.

Statutter for fondet ble utarbeidet i samarbeid med Det Medisinske Fakultet i Oslo og med Norges All-

mennvitenskapelige Forskningsfond.

Hensikten med vårt forskningsfond var at det ikke skulle øremerkes noen spesiell sykdom eller noe spesielt felt innen medisinsk forskning. Styret skulle til enhver tid i samråd med medisinsk ekspertise hvert år vurdere hvilke formål som skulle tilgodeses og hvilke forskningspriser som skulle deles ut.

Odd Fellow Ordenens Medisinsk Vitenskapelige Forskningsfond ble opprettet 14. mai 1986 og trådte i funksjon 1. januar 1987.

Det var en stor dag da Hovedkomitèen kunne overlevere den store sjekken til Stor Sire Erik Evjen. Tilstede var også overlege Jacob Natvig, som ved denne anledningen holdt et foredrag om medisinsk forskning.

Den første utdeling av stipend skjedde i januar 1988.

Det årlige beløpet til utdeling var de første årene ca. kr. 400.000,-, men i de senere årene ble beløpet kr. 300.000,-, fordi det tas ut fra renter og avkastning av fondets midler og rentenivået har dessverre vært synkende.

Det er beklagelig at det fra offentlig hold ikke ytes nok penger til forskning i forhold til behovet, da vi vet hvor viktig dette er. Forskerne må slite for å få tilstrekkelig med penger til rådighet og derfor øker søknadsmassen enormt. Stipendiatene er så takknemlige for vår støtte og det er meget interessant å være tilstede på den årlige tildelingen, hvor de entusiastisk forteller om sine forskjellige forskningsfelt.

ODD FELLOWS FORSKNINGSFOND FOR MULTIPPEL SKLEROSE-SYKDOMMEN

Rebekkasøstre Ragna Wormstad og Dagny Eide besluttet i oktober 1964 å støtte opp om et behandlingshjem for MS-rammede som skulle bygges i Hakadal. Det ble arrangert et møte 19. november 1964 i Storlogens lokaler. Søster Gerd Hagen viste film og holdt

foredrag for alle Oslo-logene. Det ble sendt et rundskriv til landets loger med orientering om sykdommen og de videre planer for å hjelpe de MS-rammede.

Spiren var sådd og et arbeidsutvalg ble nedsatt for å få en innsamling av midler på landsbasis inn i faste former.

"Odd Fellow Støttelag for Multippel Sklerose-rammede" ble stiftet. Varmt støttet av Stor Sire Håkon Ruud og Rådspresident Else Støylen gikk et brev ut til samtlige leire og til alle Odd Fellow- og Rebekkaloger med oppfordring om å støtte dette prosjektet.

Målet var i første omgang å samle inn kr. 500.000,- over en 5-års periode.

Innsamlingsaksjonen ble avsluttet 31.12.1970 og "Støttelaget" hadde da kr. 651.079 på sin konto. Beløpet var plassert på en betryggende måte og skulle utbetales først når byggingen av MS-senteret i Hakadal var en realitet.

Dessverre gikk noe galt underveis, og Hakadalprosjektet fikk en helt ny skikkelse - fra et behandlings- og forsknings-senter, som Odd Fellow ville støtte, til et rekreasjonshjem.

Det følte ikke riktig å gå inn for det nye prosjektet og derfor måtte "Odd Fellow Støttelag for Multippel Sklerose-rammede" og Storlogen på Storloge-møtet i juni 1974 treffe en beslutning om de innsamlede midlers anvendelse.

Stor Sire Arne Espelund, med tilslutning av de valgte Storembeds menn, fremsatte et forslag for Storlogemøtet:

"De innsamlede midler gjennom Odd Fellow Støttelag for Multippel Sklerose-rammede med påløpne renter, kr. 750.000,-, anvendes i sin helhet til opprettelse av et forskningsfond med navn: "Odd Fellows Forskningsfond for Multippel Sklerose-sykdommen."

Fondet skulle primært ha som formål å muliggjøre og støtte den medisinske forskningen for å løse gåten omkring årsak til MS-sykdommen. Det skulle søkes, gjennom

forskning å finne botemidler for å bekjempe sykdommen, finne midlene til å motvirke dens utvikling og lindre plager og handicap hos dem som er rammet.

Det endte med overveldende flertall og "Odd Fellows Forskningsfond for Multipel Sklerose-sykdommen" ble etablert.

De første Statutter for forskningsfondet ble ferdige i 1974 i samarbeid med Dekanus ved Universitetet i Oslo og annen ekspertise. I september 1997 ble Statuttene revidert.

De første forskningsmidler ble utdelt fra MS-fondet allerede i 1975. Det som er gledelig og meget interessant er at den første utdelingen gikk til tre forskjellige forskningsopplegg, som fra hvert sitt utgangspunkt gikk til angrep på å finne årsaken til MS-sykdommen og samtidig praktiske kliniske undersøkelser som kunne gi muligheter for å lette de MS-sykes plager og lidelser. Som vi vet fører sykdommen med seg mye sorg og fortvilelse.

Stadig blir det funnet nye behandlingsmetoder og det er en rask utvikling av ny viten. Ved stadig intensere forskning vil nok MS-gåten løses en dag.

Det er en stor oppgave for oss å øke grunnkapitalen til MS-fondet, slik at dyktige forskere får den hjelp de trenger i sitt meget viktige forskningsarbeid.

Sterk oppfordring fra Storlogen til å styrke dette forskningsfondet, har gitt resultater. Enkelte loger har gitt betydelige bidrag og salget av en Odd Fellow kalender til jul i 2006, hvor inntektene ble øremerket fondet, har vært av stor betydning.

Det utdeles kr. 100.000,- årlig til forskere på MS-sykdommen.

ASTA OG MIKAL AKSDALS MEDISINSK VITENSKAPELIGE FORSKNINGSFOND

Fondets grunnkapital på kr. 1 million var en gave fra ekteparet Asta og Mikal Aksdal fra Bergen, som ble gitt i forbindelse med Odd Fellow Ordenens 100 års jubileum i

Norge i 1998. Denne storslåtte gaven ble gitt til Ordenen og øremerket medisinsk forskning, i tråd med bror Aksdal og hans hustrus varme sosiale og humanitære sinnelag. Dette forskningsfondet er og blir en viktig del av Odd Fellow Ordenens historie i Norge, og vil for alltid bidra til å løse medisinske gåter, redde menneskers liv og lindre smerte.

Årlig gis kr. 50.000,- i bidrag til forskere fra dette fondet.

Fra disse tre forskningsfondene er det tilsammen delt ut ca. kr. 10 millioner fra år 1989 og frem til idag.

LBJ

En av våre søstre, Lillemor Smestad, har et barnebarn som har fått midler fra Odd Fellows Forskningsfond til et MS-prosjekt

Prosjektet: "Multipel sklerose-klinikk og genetikk. Studier av forekomst, kliniske og genetiske variabler ved MS" har to ganger blitt tildelt driftsmidler fra Odd Fellow Forskningsfond; 15000,- kroner i 2005 og 20000,- kroner i 2006. Undertegnede er doktorgradsstipendiat i dette prosjektet, hovedveileder er Elisabeth Gulowsen Celius, avdelingsoverlege ved Nevrologisk avdeling Ullevål Universitetssykehus. Prosjektet finansieres av Helse & Rehabilitering via MS-Forbundet.

Multipel sklerose (MS) er en inflammatorisk sykdom i sentralnervesystemet. Sykdommen er hyppig årsak til invaliditet hos unge voksne. Sykdomsårsaken er fortsatt ukjent, men alt tyder på at flere gener og miljøfaktorer bidrar til sykdommen. Målet med prosjektet er å kartlegge multipel sklerose (MS)-sykdommen videre ved hjelp av kliniske og genetiske studier for derved å kunne bidra til bedre diagnose og behandling. Grunnlaget for disse studiene er i første omgang å analysere data som gjennom de siste årene har blitt samlet inn ved nevrologisk avdeling Ullevål universitetssykehus (UUS) og Immunologisk institutt Rikshospitalet (IMMI).

Frem til nå har vi foretatt en studie av MS-forekomst i Oslo ved å kartlegge alle levende pasienter med MS-diagnose bosatt i Oslo pr. 31.12.05. Vi har også studert forekomst av MS blant ikke-vestlige innvandrere nå bosatt i Oslo som kommer fra andre verdensdeler med vanligvis lav forekomst av MS. Resultatene av denne studien er sammenfattet i en artikkel som er innsendt til et medisinsk tidsskrift for vurdering med tanke på publikasjon.

Vi har også undersøkt sammenhengen mellom ulike genmarkører og hvordan MS-sykdommen arter seg klinisk i samarbeid med en forskergruppe ved Karolinska Institutet, Stockholm, Sverige. Resultatene fra denne undersøkelsen vil snart bli publisert i European Journal of Neurology.

Neste prosjekt, som vi nå er i gang med, er en oppfølgingsstudie av pasienter som har hatt MS i mer enn 25 år for å kartlegge hvordan man fungerer fysisk og kognitivt etter mange år med sykdommen.

Vi er svært takknemlig for den støtten som Odd Fellow Forskningsfond bidrar til!

Cathrine Smestad

Odd Fellowtokt i Østersjøen

Det ble et annerledes Vadstena-treff i 2006. Tidligere har vi vanligvis ligget fast på ett sted og hatt daglige utfarter. I år var vi nærmest nomader og bortsett fra oppholdet i Visby, lå vi bare en natt på hvert sted. Det var snaut 60 deltakere på selve turen fra Danmark, Holland, Norge, Sveits, Sverige og Tyskland, men underveis traff vi søstre og brødre også fra Finland og Estland. Vi traff mange kjente fra tidligere turer, men det var også flere som var med for første gang.

I løpet av formiddagen mandag 26. juni ankom deltakerne til Vadstena. Etter lunsj og orientering i Ordenslokalene ble vi fordelt på overnattingsstedene. Om kvelden ble vi ønsket velkommen til konsert i Ørberga kyrka av loge nr. 53 Wasaborgen og fortsatte med midtsommersupé i forsamlingshuset.

Tirsdag ble det grytidlig frokost, og 0630 startet bussturen til ferja i Nynäshamn. På Gotland ble vi innkvartert i landlige og fine omgivelser på Sunderbys Herregård, en mils veg utenfor Visby. Om ettermiddagen hadde vi en guidet omvisning i den gamle bydelen med utgangspunkt i Almedalen som vel er best kjent som startsted for politikernes valgkamp i Sverige.

Onsdag var det langdag i nordre del av Gotland. Vi besøkte natur-

reservatet Jungfrun på vestkysten med de trolske fjellformasjoner og fortsatte med gamle kirker og lunsj i det fri og avsluttet med omvisning i de fantastiske kalksteinsbruddene hvor det tas ut millioner av tonn kalkstein hvert år. Om kvelden var det logemøter for Rebekka og Odd Fellow i gamle kalkovner og senere felles middag i ominnredet sal i kalkbrenneriet. En utrolig opplevelse. I forbindelse med taler og gaveoverrekkelser ble også Håkon Håkonssons vimpel overlevert til loge nr. 28 St. Klemens.

Torsdag forlot vi Gotland og fikk noen timer i Stockholm bl.a. med besøk i Ordenshuset hvor vi fikk omvisning av Bengt Siland – som vi har vært sammen med på mange turer tidligere – og Eks Rådspresident Ingegerd Meyerhoff.

Fredag morgen seiler vi inn til Helsingfors. En flott by med mange severdigheter. Med lokal guide opplever vi bl.a. Olympiastadion, Sibeliusmonumentet, den praktfulle fjellkirken og Salutorget med yrende liv. Vi blir mottatt i det svenske Ordenshuset og får en orientering om finske ordensforhold. Om kvelden har vi middag på hotellet sammen med representanter fra finske loger.

Lørdag formiddag går vi ombord i hurtigbåten til Tallinn, men bus-

sen vår er for stor og må vente noen timer. I mellomtiden blir det satt opp lokale busser for oss. Med en svensktalende, fantastisk dyktig guide får vi en interessant omvisning i den gamle byen innfor muren som er i imponerende god stand. Om kvelden er det logebesøk. I Estland er det en Odd Fellowloge – nr. 1 Maarjamma i Tallinn stiftet i 1993 og en Rebekkaloge stiftet i 1995. Logene hører inn under den finske Storlogen. Totalt er det 40 brødre og 21 søstre i Estland. Naturlig nok har de store arbeidsoppgaver for å skaffe lokaler. I løpet av disse få årene har de hatt fire møtelokaler som de har vært nødt til å flytte fra på grunn av at bygningene har blitt solgt og nye eiere har hatt andre planer. De har imidlertid god tro på at de skulle få varig opphold i disse femte lokalene. Her holder de til i garasjene til et bilverksted, og da vi kom, trodde vi at det var rett og slett verksted. Men innvendig var det noe helt annet som møtte oss. Her var det innredet en virkelig fin logesal og selskapslokaler. Lokalen var små, men til daglig er de store nok. De estiske søstre og brødre satte tydelig pris på besøket av så mange Odd Fellows fra mange land selv om språkproblemene ikke var helt enkle. Det ble også overrakt gaver fra gjestene til minne om det store besøket. Fra Norges representanter overrakte DSS Jorunn Larsen et norsk flagg og de fikk også vimpelen fra Håkon

Logesal i Tallinn.

Rast i Riga.

GJØR MOT ANDRE SOM DU VIL ANDRE SKAL GJØRE MOT DEG

Håkonsson. Denne kvelden ble en minnerik opplevelse både for verter og gjester. Odd Fellow ånden kom tydelig fram til tross for språkproblemene.

Søndag forlot vi Tallinn etter frokost, men før vi forlot Estland, stoppet vi ved Birgitta-søstrenes nybygde kloster i Pirita og fortsatte så mot Latvia og Riga.

Mandag var det tidlig frokost og innlasting i bussen. Med lokal guide fikk vi oppleve den gamle byen i Jugendstil og avsluttet med en smak av Riga balsam. På spørsmål om hvordan medlemskapet i EU påvirket tilværelsen i landet, svarte guiden at politikerne hadde fått EU-lønninger, men det var farlig å bli gammel eller syk i landet.

Om ettermiddagen gikk vi ombord i *M/S Fantaasia* fra rederiet Tallink. Det var ikke helt enkelt å finne fram ombord, men prisene var absolutt vennlige, og vi kom trygt fram til Stockholm.

Magne Skadsheim

"Møt så ofte du kan"

I nr. 2-2006 utgaven av NORE-NYTT stilte Redaksjonskomiteen følgende spørsmål:

Hva kan vi gjøre for å få passive medlemmer til å komme tilbake på logemøtene igjen?

Det kom inn flere innlegg, og som dere ser tar vi spørsmålet opp denne gangen også, bl.a. i Lederen. Vi tror at det må være en levende diskusjon i begge loger, og at ikke bare Kollegiet og Nemnda for Styrkelse og Ekspensjon har ansvaret for denne delen av Ordensarbeidet.

I tillegg til det som ble skrevet sist, ble det også snakket om saken blant så vel brødre som søstre. Vi tillater oss å referere noe av dette:

- * Aktive brødre og søstre må ta direkte kontakt med "medsøsken" de sjelden ser på møtene.
- * Oppdeling i geografiske områder der Eidsbergmedlemmer tenker på dem som bor i sin kommune, Askimmedlemmer på sine, Marker på sine o.s.v. Ta kontakt pr. telefon eller direkte, tilby skyss og følge.

- * Faddere må følge opp Fadderbarna sine, eventuelt ordne med en vikarierende Fadder.
- * Fadderbarn oppmuntrer sine Faddere til å komme.
- * Logen kan sende brev, ringe eller besøke når fraværet har vart lenge. Kanskje sykdom er årsaken?
- * Kanskje et bestemt oppdrag eller gjøremål, ikke nødvendigvis et to års engasjement, kan vekke lysten til å komme igjen? Ikke alle ønsker eller kan si ja til større forpliktelser, men alle vil gjerne gi bidrag til fellesskapet, bli sett og føle seg nyttige.
- * Spørsmålet bør diskuteres på et eller flere ettermøter, for det er så viktig for begge våre loger at vi finner noen gode svar.

Bare i denne lille oppsummeringen ligger det utfordringer så vel til det enkelte logemedlem som til dem som sitter med ansvaret for den formelle driften av logene våre. La diskusjonen gå! Gi din mening til kjenne.

"Møt så ofte du kan ..."

R.L.

MØT SÅ OFTE DU KAN!

Med hånden på hjertet, kan vi si at vi er flinke nok?

Ja, vil mange si, og det er nok riktig for flere.

I vår Loge har vi stort sett en fast stamme som møter så ofte de kan. Jeg retter heller min oppmerksomhet mot de brødre som er mer sporadisk på møtene.

Ofte på min "hilserunde" før møtet starter, tenker jeg: "Hvor mange kommer i dag? Får jeg se den eller den på møtet i kveld?" Slik tror jeg mange med meg tenker. Kollegiet som forbereder seg inne, gjør det helt sikkert. Dessverre hender det at jeg blir skuffet. Ikke alltid - -.

Det som i den senere tid har vært i øyenfallende, er at flere

ynge brødre er sjelden å se på møtene. Jeg spør: "Har vi andre brødre vært flinke nok til å ta oss av disse på møtene?"

Har fadder hatt kontakt med sitt "fadderbarn" i det siste?

Hadde det kanskje vært lurt med en telefon - skal du på møtet i kveld?"

Hva kan gjøres?

Jeg husker selv som Eks OM at jeg på ettermøtet reiste meg og roste nye brødre for godt fram-møte. 7-8 stykker av dem måtte vente ute når møtene ble flyttet opp i høyere grader. Mange fine samtaler fikk vi til ute i ventetiden. Det å vente ute har vi alle sammen gjort.

Men en ting er sikkert, synes vi

ikke Logekvelden gir oss det vi hadde forventet, er det jo vi selv som kan påvirke den til å bli bedre! Det er lov å komme med forslag og ideer til hva vi kan gjøre for å forbedre Logekvelden. Møt opp og påvirk denne. Du blir hørt!

Og husk, det er alltid en bror som savner deg når du ikke kommer, og som blir oppriktig glad når han får se deg på møtene.

Brødre, la oss samle oss om vårt logearbeid og tradisjoner i god logeånd!

Vi møtes i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet.

Storrepr. Evald Forvik

Blomster om våren

Når lyset kommer tilbake og hormonerne leer på seg, da er det mye som skal skje.

På denne tiden blir vi helt "avhengige" av de gule og lyse fargene. Hvis du myser mot sola, ser du regnbuens farger, lyse pastellfarger, ton i ton. De første blomstene som pipler opp er gule, og så "våkner" alt litt etter litt, og vi kjenner det blir liv og farger rundt oss. Vi merker selv at vi har vært litt i dvale

noen måneder, og kjenner at vi tar del i det spirende liv. Vi MÅ ha litt stemor og blomsterløker, og vi må ha litt skitt under neglene.

Mai og juni er av disse gode grunner de største på brylluper. Det legges mye tid, penger og omtanke i brudebuketten og bordpynten. Brudebuketten har hatt en rivende utvikling og forandring. Forløperen var kanskje lavendel og urtekvister under den varme bunaden for å dempe litt på odøren. Først på slutten av 1800 tallet oppsto blomster som gave og et smykke til bruden. Det ble ofte brukt mye myrt, som lykkebringer, og fordi den har en frisk duft. Brudebuketten økte i størrelse og omfang. Det ble status med mange blomster. På

Illustrasjonsfoto.

1920-30 tallet ble det mindre. Og det var nok en følge av den enklere klesmoten. Videre ble det vanlig med antall hovedblomster (nellik, rose) etter brudens alder. Oppover 1960-70 tallet "krympet" stasen ned til en bitte liten "kule".

På slutten av 70 tallet og godt ut i 80 årene var det omtrent slutt på brudebuketter. Folk giftet seg nemlig ikke. Men så "tok det av" igjen, og det ble store "Askepottkjoler" og ditto blomsterprakt. I dag råder "individualismen". Bruden ønsker seg noe spesielt, noe som uttrykker hennes personlighet. Det brukes mye kunnskap og kreativitet for å levere riktig produkt.

Konfirmantfester er det også mye av om våren. Dagens konfirmanter, gutter som jenter, vil gjerne ha et ord med i laget om bordpynten. Trenden i det siste har vært enklere, mer minimalistisk pynt. Rosa dekorasjoner til jenter og blåfarger til gutter har ikke samme appell som tidligere. Også her er det kreativt uttrykk som teller, gjerne i motefargene.

Vi som ikke har befatning med bruder eller konfirmanter,

får bruke våren som et påskudd til å koste på oss litt ekstra på bordet. Det har vi fortjent. Vi tar den gamle sølvbollen og fyller den med vårlige farger, roser, syriner, perleblomster og inviterer noen på kaffe eller litt god mat. Hvitveis er også vakker i en gammel bolle! Eller vi kan ta to gerbera eller annen "enkel blomst" i hver sin vase eller i to syltetøyskåler, og legge et gerberahode i hver og kanskje noen grener eller kvister i tillegg. Det er ikke mye som skal til. Men la oss unne oss vårgleden over nytt liv, grønt og farger. Vi må få med oss dette intense livet, så vi husker det hele vinteren.

Laila F.

Har du tanker eller synspunkter du synes bør komme frem i Nore-Nytt - ta kontakt med en i redaksjonskomiteen.

Innspill fra medlemmene vil styrke Nore-Nytt og hjelpe redaksjonskomiteen i dens arbeid.